ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 1ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1984 [1]

Ilford SpA
κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Υπόθεση 1/84 R

Περίληψη

1. Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Παραδεκτό της αιτήσεως — Προϋποθέσεις — Πράξη που αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186)

2. Πράξεις των οργάνων — Διαχρονική ισχύς — Αναδρομικότητα — Προϋποθέσεις — Ειδική αιτιολογία

Στην υπόθεση 1/84 R,

Ilford SpA, με έδρα το Origgio (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον Angelo Pesce, δικηγόρο Μιλάνου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, 34 B, rue Philippe-II,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπης των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, rue de la Loi 200, 1049 Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενης από τον Eugenio de March, μέλος της νομικής υπηρεσίας της, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων ή αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 1983, με την οποία παρέ-

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

χεται η άδεια στην Ιταλική Δημοκρατία να αποκλείσει από την κοινοτική μεταχείριση τις καταγόμενες από την Ιαπωνία φωτογραφικές και κινηματογραφικές ταινίες για έγχρωμες εικόνες, η οποία υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΟΚ,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

I — Περιστατικά

Με απόφαση της 19ης Ιουλίου 1983 (ΕΕ L 218, 6.14), η Επιτροπή χορήγησε την άδεια στην Ιταλική Δημοκρατία να προβεί σε ενδοκοινοτική επιτήρηση των εισαγωγών ευαίσθητων φωτογραφικών και κινηματογραφικών ταινιών, μη εκτεθεισών στο φως, διάτρητων ή μη, σε κυλίνδρους ή λωρίδες, για πολύχρωμες εικόνες, που προέρχονται από τρίτες χώρες αλλά έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας. Η απόφαση αυτή ελήφθη κατόπιν αιτήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας η οποία, για να τη δικαιολογήσει, παρέσχε στην Επιτροπή σειρά πληροφοριών σχετικά με τις οικονομικές δυσχέρειες που θα ήταν δυνατό να προκληθούν από την απώλεια του τμήματος της αγοράς του εν λόγω προϊόντος που ελέγχεται από τη μοναδική ιταλική εταιρεία κατασκευής ταινιών, η οποία, στην περίπτωση αυτή, δεν θα ήταν πλέον σε θέση να συνεχίσει τη δική της παραγωγή και να εξασφαλίσει έτσι τη διατήρηση των θέσεων απασχολήσεως στην Ιταλία.

Στηριζόμενη στις πληροφορίες που συγκέντρωσε βάσει της ανωτέρω αποφάσεως, η Ιταλική Δημοκρατία υπέβαλε στις 10 Οκτωβρίου 1983, δυνάμει του άρθρου 115 της Συνθήκης ΕΟΚ, αίτηση να της επιτραπεί να αποκλείσει από την κοινοτική μεταχείριση, μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1984, τις εν λόγω ταινίες προελεύσεως Ιαπωνίας που έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των άλλων κρατών μελών. Ζήτησε συγχρόνως να εφαρμοστεί επίσης το εν λόγω μέτρο και στις τότε εκκρεμείς αιτήσεις χορηγήσεως εγγράφων εισαγωγής.

Με απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 1983, απευθυνθείσα στην Ιταλική Δημοκρατία, η Επιτροπή επέτρεψε στο εν λόγω κράτος μέλος να αποκλείσει από την κοινοτική μεταχείριση, από τις 5 Οκτωβρίου 1983 μέχρι τις 31 Μαρτίου 1984, τις μη εκτεθείσες στο φως ευαίσθητες φωτογραφικές και κινηματογραφικές ταινίες, διάτρητες ή μη, σε κυλίνδρους ή λωρίδες, για πολύχρωμες εικόνες (διάκριση 37.02 ex A II, ex B IV του κοινού δασμολογίου· κωδικός αριθμός 37.02/31, 35, 41, 43, 92 της NIMEXE), που είναι καταγωγής Ιαπωνίας και έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός των άλλων κρατών μελών, για τις οποίες είχε υποβληθεί αίτηση χορηγήσεως εγγράφων εισαγωγής μετά τις 4 Οκτωβρίου

1983. Διευκρινίζεται πάντως ότι η άδεια αυτή δεν καλύπτει ποσότητα 100 000 μονάδων που προορίζεται να κατανεμηθεί μεταξύ όσων υπέβαλαν αιτήσεις χορηγήσεως εγγράφων εισαγωγής, οι οποίες εκκρεμούσαν κανονικά κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως. Η εν λόγω απόφαση αποτέλεσε το αντικείμενο ανακοινώσεως που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της 22ας Οκτωβρίου 1983 (ΕΕ C 285, σ. 6).

Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 3 Ιανουαρίου 1984, η εταιρεία ιταλικού δικαίου Ilford SpA άσκησε προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 1983. Με χωριστό δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε την ίδια ημέρα στη γραμματεία του Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως.

Η εταιρεία Ilford ανήκει στον όμιλο Ilford, μητρική εταιρεία του οποίου είναι η Ilford Ltd (Ηνωμένο Βασίλειο), που από την πλευρά της ανήκει στον όμιλο Ciba-Geigy. Ο όμιλος Ilford παράγει ασπρόμαυρες φωτογραφικές και κινηματογραφικές ταινίες, συμπληρώνει δε την κλίμακα των προϊόντων που προσφέρει στην πελατεία του με έγχρωμες ταινίες που εισάγονται από την Ιαπωνία κατόπιν συμφωνίας που συνήφθη με την εταιρεία Konishiroku Photo Ind. Co. Ltd κατά το 1982.

II — Έγγραφη διαδικασία

Με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, η αιτούσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως της 20ής Οκτωβρίου 1983. Προς υποστήριξη της αιτήσεώς της, η αιτούσα προβάλλει κυρίως ότι η απόφαση κατά της οποίας ασκήθηκε η κύρια προσφυγή δεν δικαιολογείται ούτε από νομική ούτε από πραγματική άποψη. Η εισαγωγή ιαπωνικών ταινιών για πολύχρωμες εικόνες δεν μπορεί να προκαλέσει τις δυσχέρειες στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 115, διότι αυτό το εμπορικό ρεύμα αντισταθμίζεται από την εξαγωγή προς την Ιαπωνία ασπρόμαυρων ταινιών και βοηθητικών προϊόντων ιταλικής καταγωγής. Δεν υπάρχει επίσης εκτροπή του εμπορίου κατά την έννοια του άρθρου 115 διότι οι επίμαχες ταινίες τέθηκαν σε ελεύθερη κυκλοφορία στη Μεγάλη Βρετανία, η δε Ιταλία δεν είχε λάβει, κατά το χρόνο εκδόσεως της προβαλλομένης αποφάσεως από την Επιτροπή, μέτρα προστασίας ή ρυθμίσεως των αμέσων εισαγωγών στην Ιταλία ταινιών του εν λόγω τύπου προερχομένων από την Ιαπωνία.

Η αιτούσα προβάλλει επιπλέον ότι το μέτρο κατά του οποίου στρέφεται η κύρια προσφυγή της προκαλεί σοβαρή ζημία, που είναι ικανή να την αναγκάσει να μειώσει τη δραστηριότητα του προσωπικού της που απασχολείται στον τομέα των πολύχρωμων ταινιών και καθιστά αναγκαία και επείγοντα τα ζητούμενα μέτρα. Η λήψη των εν λόγω μέτρων επείγει ιδίως διότι η επέλευση των επιβλαβών αποτελεσμάτων της προσβαλλομένης αποφάσεως θα αρχίσει με την εξάντληση των αποθεμάτων των προϊόντων που θίγονται από τις απαγορεύσεις εισαγωγής. Η αιτούσα αναφέρει ότι διατηρεί αποθέματα που επαρκούν να καλύψουν τις ανάγκες της για περίοδο 60 μέχρι 70 ημερών.

Στις παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, η Επιτροπή, καθής η αίτηση, ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση και να καταδικάσει την αιτούσα στα δικαστικά έξοδα.

Προς υποστήριξη των παρατηρήσεών της, η Επιτροπή προβάλλει καταρχάς ότι υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με το παραδεκτό της κύριας προσφυγής, που στρέφεται κατά αποφάσεως της οποίας αποδέκτης είναι η Ιταλική Δημοκρατία. Η

αιτούσα δεν αποδεικνύει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση την αφορά ατομικά κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης ΕΟΚ. Το απαράδεκτο της κύριας προσφυγής αποτελεί ήδη επαρκή λόγο για να απορριφθεί η αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Η καθής προβάλλει επιπλέον ότι η αιτούσα θα μπορούσε ενδεχομένως να ζητήσει στα πλαίσια της κύριας διαδικασίας την ακύρωση της αδείας που χορηγήθηκε στην Ιταλική Δημοκρατία, κατά το μέτρο που αυτή αναφέρεται στις αιτήσεις χορηγήσεως εγγράφων εισαγωγής που η αιτούσα υπέβαλε μεταξύ 5ης και 20ής Οκτωβρίου 1983, ημερομηνίας ενάρξεως της ισχύος της προσβαλλομένης αποφάσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, η αναστολή εκτελέσεως θα επέφερε το ίδιο αποτέλεσμα με την οριστική ακύρωση και θα είχε έτσι συνέπειες που θα έβαιναν πέρα από τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στο Δικαστήριο στα πλαίσια διαδικασίας λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Το ζητούμενο από την αιτούσα μέτρο δεν διαφέρει επαρκώς από το αντικείμενο της κύριας προσφυγής της ούτε έχει προσωρινό χαρακτήρα.

Η καθής αμφισβητεί το επιχείρημα που προέβαλε η αιτούσα, ότι κατά το χρόνο λήψεως του προσβαλλόμενου μέτρου δεν ίσχυε στην Ιταλία κανένα μέτρο προστασίας κατά των αμέσων εισαγωγών πολυχρώμων ταινιών του εν λόγω τύπου· κατά την άποψή της, το γεγονός ότι το προηγούμενο μέτρο περί επιβολής ποσοστώσεως επί των αμέσων εισαγωγών από την Ιαπωνία έπαυσε να ισχύει στις 30 Σεπτεμβρίου 1983 σημαίνει ότι από την ημερομηνία αυτή, η απαγόρευση εισαγωγής κατέστη καθολική.

Για τους λόγους αυτούς, η καθής θεωρεί ότι εκ πρώτης όψεως δεν πιθανολογείται επαρκώς από νομική και πραγματική άποψη το βάσιμο του αιτήματος της αιτούσας. Η καθής προβάλλει επιπλέον ότι η αιτούσα δεν απέδειξε τον επείγοντα χαρακτήρα του ζητούμενου μέτρου για να αποφευχθεί βέβαιη ζημία, δεδομένου ότι τα επιχειρήματα που επικαλείται η αιτούσα δεν αποδεικνύουν την ύπαρξη κινδύνου ενδεχόμενης απώλειας.

III — Προφορική διαδικασία

Οι διάδικοι κλητεύθηκαν νομότυπα και ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους κατά τη συνεδρίαση ασφαλιστικών μέτρων της 26ης Ιανουαρίου 1984.

Σκεπτικό

1 Η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη, αιτούσα στη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, είναι ιταλική εταιρεία κατασκευής ασπρόμαυρων φωτογραφικών ταινιών. Σύμφωνα με όσα αναφέρει, ο όμιλος Ilford στον οποίο αυτή ανήκει συνήψε περί τα μέσα του 1982 συμφωνία με ιαπωνική κατασκευαστική εταιρεία σχετικά με τη διάθεση στο εμπόριο εντός της Κοινότητας, και ιδίως στην Ιταλία, ταινιών για πολύχρωμες εικόνες τις οποίες δεν κατασκευάζει ο εν λόγω όμιλος. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη εισήγε τα αναφερόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση εμπορεύματα στην Ιταλία από τα άλλα κράτη μέλη, όπου αυτά τελούσαν σε ελεύθερη κυκλοφορία. Στη δυνατότητα

αυτή έθεσε τέρμα από τις 5 Οκτωβρίου 1983 η προσβαλλόμενη απόφαση, ενώ αφετέρου, από τις 30 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους η ιταλική κυβέρνηση άρχισε να εμποδίζει κάθε άμεση εισαγωγή των εν λόγω προϊόντων.

2 Στην κύρια προσφυγή που άσκησε κατά της ανωτέρω αποφάσεως, η αιτούσα προβάλλει κυρίως αφενός ότι η εν λόγω απόφαση παραβαίνει το άρθρο 115 της Συνθήκης διότι εν προκειμένω δεν συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η εφαρμογή των μέτρων προστασίας που προβλέπονται από την εν λόγω διάταξη και, αφετέρου, ότι η απόφαση ανατρέχει στις 5 Οκτωβρίου 1983, ενώ καμία δικαιολογία δεν εδόθη ούτε υπάρχει όσον αφορά την αναγκαιότητα αυτού του αναδρομικού αποτελέσματος.

3 Προς υποστήριξη της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως ή λήψεως προσωρινών μέτρων, η αιτούσα προβάλλει ότι, αν ληφθούν υπόψη οι παρανομίες της προσβαλλόμενης απόφασης, είναι επείγουσα και αναγκαία η αναστολή εκτελέσεώς της ή η λήψη άλλων μέτρων που το Δικαστήριο θα έκρινε πρόσφορα εν αναμονή της αποφάσεως στην κύρια υπόθεση, διότι διαφορετικά θα ετίθετο σε κίνδυνο η δραστηριότητα της επιχειρήσεώς της. Διευκρινίζει σχετικά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση σημαίνει πλήρη διακοπή του εφοδιασμού της σε πολύχρωμο φωτογραφικό υλικό (που η αιτούσα διαθέτει στο εμπόριο επ' ονόματί της), το δε απόθεμά της όσον αφορά το εν λόγω υλικό καλύπτει τις ανάγκες της μόνο για 60 μέχρι 70 ημέρες.

4 Η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως ή λήψεως άλλου προσωρινού μέτρου, την οποία θεωρεί συγχρόνως απαράδεκτη και αβάσιμη.

Επί του παραδεκτού

5 Κατά την άποψη της Επιτροπής, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι απαράδεκτη, όπως ακριβώς και η κύρια προσφυγή, διότι η προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας αποκλειστικός αποδέκτης είναι η Ιταλική Δημοκρατία, δεν αφορά την αιτούσα ούτε άμεσα ούτε ατομικά. Υπογραμμίζει ότι σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, μόνο η ιδιότητα του εισαγωγέα του εν λόγω προϊόντος δεν αρκεί για να εξατομικεύσει την αιτούσα κατά την έννοια του άρθρου 173 της Συνθήκης.

6 Από την προφορική διαδικασία προέκυψε ότι εκκρεμούσαν αιτήσεις χορηγήσεως εγγράφων εισαγωγής που η αιτούσα υπέβαλε κανονικά στις 13 Οκτωβρίου 1983, δηλαδή πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλόμενης απόφασης (20 Οκτωβρίου 1983), αλλά μετά την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της εν λόγω αποφάσεως (5 Οκτωβρίου 1983). Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 23ης Νοεμβρίου 1971 (υπόθ. 62/70, Bock κατά Επιτροπής, Recueil 1971, σ. 897), το γεγονός αυτό αρκεί για να χαρακτηρίσει και να εξατομικεύσει τους εισαγωγείς που βρίσκονται σε παρόμοια κατάσταση κατά τρόπο ανάλογο με εκείνον του αποδέκτη.

7 Υπό την επιφύλαξη της αποφάσεως του Δικαστηρίου όσον αφορά το παραδεκτό της κύριας προσφυγής, οι διαπιστώσεις αυτές αρκούν για να θεωρηθεί παραδεκτή η αίτηση αναστολής εκτελέσεως ή λήψεως προσωρινών μέτρων.

Επί της ουσίας

8 Είναι αναμφισβήτητο ότι εν πάση περιπτώσει μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1983 — και, κατά την άποψη της Επιτροπής, επίσης μετά την ημερομηνία αυτή — η άμεση εισαγωγή στην Ιταλία από την Ιαπωνία των εν λόγω προϊόντων υπέκειτο σε περιορισμούς. Τελευταία, με υπουργική απόφαση της 7ης Ιανουαρίου 1983 (GURI αριθ. 13 της 14. 1. 1983, σ. 334), χορηγήθηκε ποσόστωση ύψους 265 000 USD για τα προϊόντα αυτά, για την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 1982 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1983. Η ισχύς της εν λόγω υπουργικής αποφάσεως, η οποία έληγε στις 30 Σεπτεμβρίου 1983, δεν παρατάθηκε ούτε η απόφαση αντικαταστάθηκε για τη μετά την ανωτέρω ημερομηνία περίοδο.

9 Αντίθετα, μέχρι τις 5 Οκτωβρίου 1983, τα ίδια προϊόντα εισέρχονταν ελεύθερα στην Ιταλία αν προηγουμένως είχαν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός άλλου κράτους μέλους. Η προσβληθείσα απόφαση έθεσε τέρμα στη δυνατότητα αυτή κατόπιν αιτήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας, στην οποία είχε δοθεί προηγουμένως η άδεια, με την προγενέστερη απόφαση 83/374 της Επιτροπής, της 19ης Ιουλίου 1983 (ΕΕ L 218 της 9. 8. 1983, σ. 14), να υποβάλει τα εν λόγω προϊόντα στο λεγόμενο καθεστώς «ενδοκοινοτικής επιτηρήσεως».

10 Σύμφωνα με το άρθρο 115 της Συνθήκης, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει στα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προστασίας, των οποίων καθορίζει τους όρους και τον τρόπο εφαρμογής, για να εξασφαλιστεί ότι η εκτέλεση των μέτρων εμπορικής πολιτικής που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τη Συνθήκη δεν θα εμποδίζεται από εκτροπές του εμπορίου ή όταν διαφορές

μεταξύ των μέτρων αυτών επιφέρουν οικονομικές δυσχέρειες σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

11 Η Επιτροπή δεν κατόρθωσε να αποσαφηνίσει ικανοποιητικά στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, ούτε με τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, ότι εν προκειμένω συντρέχουν οι προϋποθέσεις που επιτρέπουν την εφαρμογή των μέτρων προστασίας στα οποία αναφέρεται το άρθρο 115 και ιδίως ότι υπάρχει ιταλικό εθνικό μέτρο εμπορικής πολιτικής που ελήφθη σύμφωνα με τη Συνθήκη.

12 Κατά την άποψη της αιτούσας, ο περιορισμός των αμέσων εισαγωγών στην Ιταλία των εν λόγω προϊόντων ιαπωνικής καταγωγής, ο οποίος ίσχυε μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1983 δυνάμει της ανωτέρω υπουργικής αποφάσεως της 7ης Ιανουαρίου 1983, έληξε την ημερομηνία αυτή ελλείψει παρατάσεως της ισχύος της εν λόγω αποφάσεως. Η αιτούσα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι από το χρονικό αυτό σημείο δεν υπάρχει πλέον εθνικό μέτρο περιορισμού των αμέσων εισαγωγών. Υπέρ της απόψεως αυτής συνηγορεί το γεγονός ότι το Συμβούλιο επέτρεπε, από έτος σε έτος, την αυτόνομη παράταση της ισχύος διατάξεων ορισμένων εμπορικών συμφωνιών και πρωτοκόλλων που είχαν προηγουμένως συνάψει τα κράτη μέλη με τρίτες χώρες. Ειδικότερα, με την απόφαση 82/591 του Συμβουλίου, της 12ης Σεπτεμβρίου 1982 (ΕΕ L 244 της 19. 8. 1982, σ. 24), επετράπη η παράταση της ισχύος από τις 19 Αυγούστου 1982 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1983 των «agreed minutes», που είχαν αποτελέσει κατά το 1969 το αντικείμενο διμερών ιταλο-ιαπωνικών διαπραγματεύσεων. Είναι αξιοσημείωτο κυρίως το γεγονός ότι, αφενός, η ημερομηνία λήξεως της ισχύος της υπουργικής αποφάσεως της 7ης Ιανουαρίου 1983 συνέπιπτε ακριβώς με την ημερομηνία κατά την οποία έληγε η ισχύς της αδείας παρατάσως και, αφετέρου, ότι παρά τη νέα παράταση της ισχύος των «agreed minutes», που ενέκρινε το Συμβούλιο με την απόφαση 83/401 της 9ης Αυγούστου 1983 (ΕΕ L 233 της 24. 8. 1983), καμία νέα υπουργική απόφαση δεν εξεδόθη από τότε.

13 Η Επιτροπή υποστηρίζει αντίθετα ότι η απαγόρευση των αμέσων εισαγωγών στηριζόταν σε γενικότερο εθνικό μέτρο, δηλαδή στην υπουργική απόφαση της 6ης Μαΐου 1976 (GURI, τακτικό συμπλήρωμα αριθ. 157 της 16. 6. 1976), που περιλάμβανε καθολική απαγόρευση των αμέσων εισαγωγών εφόσον δεν υπήρχε υπουργική άδεια. Επομένως, από τις 30 Σεπτεμβρίου 1973, ελλείψει υπουργικής αποφάσεως περί χορηγήσεως ποσοστώσεως, ίσχυε καθολική απαγόρευση των αμέσων εισαγωγών των εν λόγω προϊόντων.

14 Το επιχείρημα αυτό συναντά σοβαρές αμφιβολίες από πολλές απόψεις. Ο ισχυρισμός ότι η υπουργική απόφαση της 7ης Ιανουαρίου 1983 ελήφθη στα πλαίσια του συστήματος που εισήγαγε η απόφαση της 6ης Μαΐου 1976 δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως της 7ης Ιανουαρίου 1983, οι οποίες αναφέρονται σε πολλές νομικές διατάξεις αλλά δεν κάνουν καμία μνεία της αποφάσεως της 6ης Μαΐου 1976. Εξάλλου, η Επιτροπή, στις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλόμενης με την κύρια προσφυγή αποφάσεως, εκκινεί η ίδια από την υπόθεση της υπάρξεως ποσοστώσεως που αποφάσισαν οι ιταλικές αρχές, χωρίς να αναφέρεται σε κανένα άλλο εθνικό μέτρο.

15 Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, δεν είναι δυνατό να διαπιστωθεί με επαρκή βεβαιότητα η ύπαρξη εθνικού μέτρου κατά την έννοια του άρθρου 115 της Συνθήκης.

16 Πρέπει να προστεθεί ότι έστω και αν γινόταν δεκτό, όπως προτείνει η Επιτροπή, ότι η απόφαση της 6ης Μαΐου 1976 αποτελεί εθνικό μέτρο κατά την έννοια του άρθρου 115 της Συνθήκης, είναι αμφίβολο αν πρόκειται για μέτρο που ετέθη σε εφαρμογή κατά τρόπο σύμφωνο προς τη Συνθήκη.

17 Πράγματι, η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η απαγόρευση εισαγωγής, που κατά την άποψή της περιέχεται στην απόφαση της 6ης Μαΐου 1976, είναι σύμφωνη προς τη Συνθήκη μόνο κατά το μέτρο που το σύστημα το οποίο εισάγει είναι, από την πλευρά του, σύμφωνα προς τον κανονισμό 288/82, της 5ης Φεβρουαρίου 1982, περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών (ΕΕ L 35 της 9. 2. 1982, σ. 2).

18 Το άρθρο 20 του εν λόγω κανονισμού ορίζει όμως ρητά ότι κάθε κράτος μέλος που προτίθεται να προβεί σε τροποποίηση ποσοτικού περιορισμού είναι υποχρεωμένο να ενημερώσει σχετικά όλα τα άλλα κράτη μέλη καθώς και την Επιτροπή. Η Επιτροπή δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να συνάγεται ότι η μεταβολή της ποσοστώσεως, η οποία χορηγήθηκε ιδίως για την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 1982 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 1983, σε καθολική απαγόρευση των αμέσων εισαγωγών στην Ιταλία από την τελευταία αυτή ημερομηνία αποτέλεσε το αντικείμενο τέτοιας ενημερώσεως. Από αυτό συνάγεται ότι ούτε στα πλαίσια του κανονισμού 288/82 είναι δυνατό να διαπιστωθεί η ύπαρξη, μετά τις 30 Σεπτεμβρίου 1983, εθνικού μέτρου που ελήφθη σύμφωνα με τη Συνθήκη, ενώ η ύπαρξη τέτοιου μέτρου αποτελεί προϋπόθεση της εφαρμογής του άρθρου 115.

19 Πρέπει τέλος να σημειωθεί ότι η προσβαλλόμενη με την κύρια προσφυγή απόφαση δεν περιέχει καμία μνεία σχετικά με την αναδρομή των αποτελεσμάτων της στις 5 Οκτωβρίου 1983. Αν και, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, δεν αποκλείεται κατ' ανάγκη το αναδρομικό αποτέλεσμα των κοινοτικών αποφάσεων, οι αποφάσεις που έχουν τέτοιο αποτέλεσμα πρέπει πάντως να περιέχουν στις αιτιολογικές τους σκέψεις μνεία των συνθηκών που δικαιολογούν το επιδιωκόμενο αναδρομικό αποτέλεσμα. Η επίμαχη απόφαση σιωπά επί του σημείου αυτού.

20 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το ζήτημα της συμφωνίας της προσβαλλόμενης με την κύρια προσφυγή αποφάσεως προς το άρθρο 115 της Συνθήκης δημιουργεί σοβαρά προβλήματα, έτσι ώστε να πληρούται εν πάση περιπτώσει η πρώτη προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η αναστολή εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως ή η λήψη προσωρινών μέτρων.

21 Όσον αφορά την ανάγκη και το επείγον της αναστολής εκτελέσεως της εν λόγω αποφάσεως ώστε να αποφευχθεί να υποστεί η αιτούσα σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία, πρέπει να γίνει δεκτό, λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων της αιτούσας τις οποίες δεν αντέκρουσε η Επιτροπή, ότι η διακοπή του εφοδιασμού μιας επιχειρήσεως, της οποίας τα αποθέματα καλύπτουν περίοδο 60 μέχρι 70 ημερών περίπου, είναι ικανή να φέρει την επιχείρηση αυτή σε εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν, όπως αναφέρει η αιτούσα χωρίς να αντικρούεται από την Επιτροπή, η συμφωνία που συνήφθη από τον ιάπωνα προμηθευτή ταινιών για πολύχρωμες εικόνες προβλέπει ως αντιπαροχή τη δυνατότητα για τις επιχειρήσεις του ομίλου Ilford, στον οποίο ανήκει η προσφεύγουσα στην κύρια δίκη, να διαθέτουν στο εμπόριο τις ασπρόμαυρες ταινίες που κατασκευάζουν στην Ιαπωνία.

22 Πρέπει πάντως να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η συμφωνία εφοδιασμού με τον ιάπωνα προμηθευτή συνήφθη σχετικά πρόσφατα, με πλήρη γνώση των ποσοτικών περιορισμών στους οποίους υπέκειτο η άμεση εισαγωγή στην Ιταλία των εν λόγω προϊόντων. Υπό τις συνθήκες αυτές, η δυνατότητα προσφυγής της Επιτροπής στο άρθρο 115 για την εξουδετέρωση των εκτροπών του εμπορίου θα έπρεπε να είχε συνυπολογιστεί στον επιχειρηματικό κίνδυνο. Αυτό ίσχυε ιδίως από τότε που η Επιτροπή επέτρεψε, με την απόφαση της 19ης Ιουλίου 1983, τη θέση των εν λόγω προϊόντων υπό επιτήρηση.

23 Λαμβανομένων υπόψη όλων των συνθηκών που περιγράφονται ανωτέρω, πρέπει να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέτρο που εκτίθεται κατωτέρω.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί των προσωρινών μέτρων,

διατασσει:

1) **Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Οκτωβρίου 1983, η οποία επιτρέπει στην Ιταλική Δημοκρατία να αποκλείσει από την κοινοτική μεταχείριση τις ευαίσθητες ταινίες, τις μη εκτεθείσες στο φως, διάτρητες ή μη, σε κυλίνδρους ή λωρίδες, για πολύχρωμες εικόνες (διάκριση 37.02 ex Α ΙΙ και ex Β IV του κοινού δασμολογίου) που προέρχονται από την Ιαπωνία και έχουν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη (ΕΕ C 285 της 22. 10. 1983, σ. 6), όσον αφορά τις αιτήσεις χορηγήσεως εγγράφων εισαγωγής που υπέβαλε η εταιρεία Ilford μεταξύ 5ης και 20ής Οκτωβρίου 1983, κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για να εξασφαλιστεί ο κανονικός εφοδιασμός της προσφεύγουσας στην κύρια δίκη κατά τη διάρκεια της περιόδου από τις 5 Οκτωβρίου 1983 μέχρι τις 31 Μαρτίου 1984. Η εκτίμηση των αναγκών αυτών πρέπει να γίνει λαμβανομένων υπόψη των αποθεμάτων των εν λόγω προϊόντων που διέθετε η εταιρεία Ilford στις 5 Οκτωβρίου 1983 και του ύψους των πωλήσεων των προϊόντων αυτών κατά τη διάρκεια των 12 προηγούμενων μηνών. Η Επιτροπή και η εταιρεία Ilford πρέπει να συνεννοηθούν μέχρι τις 29 Φεβρουαρίου 1984 σχετικά με τον αριθμό των μονάδων των οποίων η εισαγωγή πρέπει να μπορεί να γίνει υπό καθεστώς ελεύθερης κυκλοφορίας. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία, οφείλουν να υποβάλουν στον πρόεδρο του Δικαστηρίου, την 1η Μαρτίου 1984, τις αντίστοιχες προτάσεις τους, αναφέροντας τους λόγους της μη συμφωνίας τους.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 1η Φεβρουαρίου 1984.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

J. Mertens de Wilmars